

1015**ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW**

z dnia 25 lipca 2006 r.

**w sprawie postępowania przy użyciu broni palnej przez funkcjonariuszy
Centralnego Biura Antykorupcyjnego**

Na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. Nr 104, poz. 708) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) dostosowane do sytuacji warunki i sposób postępowania przy użyciu broni palnej,
- 2) ograniczenia w zakresie użycia broni palnej,
- 3) sposób dokumentowania przypadków użycia broni palnej

— przez funkcjonariusza Centralnego Biura Antykorupcyjnego, zwanego dalej „funkcjonariuszem”.

§ 2. 1. Przez użycie broni palnej, w przypadkach, o których mowa w art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, zwanej dalej „ustawą”, rozumie się oddanie strzału

w kierunku osoby w celu jej obezwładnienia, po wyczerpaniu trybu postępowania określonego w § 3.

2. Przy podejmowaniu decyzji o użyciu broni palnej funkcjonariusz jest obowiązany postępować ze szczególną rozważą, traktując broń palną jako szczególnie i ostateczny środek przymusu bezpośredniego.

§ 3. 1. Funkcjonariusz przed użyciem broni palnej jest obowiązany:

- 1) po uprzednim okrzyku „Centralne Biuro Antykorupcyjne” wezwać osobę do zachowania zgodnego z prawem, a w szczególności do natychmiastowego porzucenia broni lub niebezpiecznego narzędzia, zaniechania ucieczki, odstąpienia od bezprawnych działań lub użycia przemocy;
- 2) w razie niepodporządkowania się wezwaniom określonym w pkt 1, zagrozić użyciem broni palnej, wzywając „Stój — bo strzelam”;

3) oddać strzał ostrzegawczy w bezpiecznym kierunku, jeżeli wezwania określone w pkt 1 i 2 okażą się bezskuteczne.

2. W przypadku konwojowania, funkcjonariusz przed rozpoczęciem konwoju jest obowiązany uprzedzić osobę konwojowaną, że w razie podjęcia próby ucieczki zostanie użyta broń palna.

3. Przepisów ust. 1 nie stosuje się w przypadkach, o których mowa w art. 16 ust. 1 pkt 1, 3, 5 i 8 ustawy, a także w innych przypadkach, gdy z zachowania osoby posiadającej broń lub niebezpieczne narzędzie wynika, że wszelka zwłoka groziłaby bezpośrednim niebezpieczeństwem dla życia lub zdrowia ludzkiego.

4. Użycie broni palnej w sytuacji, o której mowa w ust. 3, musi być poprzedzone okrzykiem „Centralne Biuro Antykorupcyjne”.

§ 4. Broni palnej nie używa się w przypadkach określonych w art. 16 ust. 1 pkt 6, 7 i 9 ustawy w stosunku do kobiet o widocznej ciąży, osób, których wygląd wskazuje na wiek do 13 lat, starców oraz osób o widocznym kalectwie.

§ 5. W razie wykonywania czynności służbowych przez dwóch lub więcej funkcjonariuszy, decyzję o użyciu broni palnej podejmuje funkcjonariusz, któremu polecono dowodzenie lub kierowanie daną czynnością. W razie gdy nie ma on możliwości wydania polecenia, decyzję o użyciu broni palnej podejmuje funkcjonariusz wykonujący daną czynność.

§ 6. 1. Jeżeli skutek użycia broni palnej nastąpiło zranienie osoby, funkcjonariusz jest obowiązany, z zachowaniem bezpieczeństwa własnego i innych osób oraz bez zbędnej zwłoki, udzielić tej osobie pierwszej pomocy, a następnie spowodować zapewnienie kontynuacji leczenia.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, oraz gdy w wyniku użycia broni palnej nastąpiła śmierć człowieka albo szkoda w mieniu, funkcjonariusz jest obowiązany ponadto do:

1) zabezpieczenia przed zniszczeniem śladów na miejscu zdarzenia i niedopuszczenia na to miejsce osób postronnych;

2) w miarę możliwości, ustalenia świadków zdarzenia.

3. Funkcjonariusz może odstąpić od obowiązku, o którym mowa w ust. 1, w przypadku gdy zostanie zapewnione udzielenie pomocy przez inne właściwe podmioty, które są obowiązane udzielać pomocy zranionej osobie.

§ 7. 1. Po każdym przypadku użycia broni palnej lub oddaniu strzału ostrzegawczego funkcjonariusz jest obowiązany niezwłocznie:

1) zabezpieczyć miejsce zdarzenia do czasu przybycia w tym celu funkcjonariuszy Centralnego Biura Antykorupcyjnego lub Policji;

2) powiadomić właściwego dyżurnego Centralnego Biura Antykorupcyjnego oraz bezpośredniego przełożonego;

3) sporządzić w tej sprawie notatkę służbową.

2. Dyżurny, po uzyskaniu informacji o użyciu broni palnej, jest obowiązany niezwłocznie spowodować zabezpieczenie wszelkich śladów i dowodów związanych z użyciem broni palnej oraz udzielić funkcjonariuszowi pomocy w niezbędnym zakresie.

3. Jeżeli w wyniku użycia broni palnej nastąpiła śmierć lub zranienie człowieka, dyżurny jest obowiązany również powiadomić niezwłocznie właściwego miejscowo prokuratora.

§ 8. Notatka, o której mowa w § 7 ust. 1 pkt 3, powinna zawierać w szczególności:

1) wskazanie imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego funkcjonariusza;

2) wskazanie typu i numeru seryjnego użytej broni;

3) określenie czasu i miejsca użycia broni;

4) dane osoby, wobec której użyto broni;

5) szczegółowe powody użycia broni;

6) opis działań funkcjonariusza poprzedzających użycie broni;

7) określenie skutków użycia broni;

8) informację o udzieleniu pierwszej pomocy przez funkcjonariusza i fachowej pomocy medycznej;

9) wskazanie innych faktów koniecznych — według funkcjonariusza — do zobrazowania zdarzenia;

10) dane dotyczące ewentualnych świadków zdarzenia;

11) podpis funkcjonariusza.

§ 9. Do obowiązków przełożonego, o którym mowa w § 7 ust. 1, należy:

1) zbadanie, czy użycie broni palnej nastąpiło zgodnie z obowiązującymi przepisami;

2) niezwłoczne zawiadomienie o każdym przypadku użycia broni palnej wyższego przełożonego.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.